

Fietsseizoen 2013

verslagen Piet Raaymakers tenzij anders vermeld

Zaterdag 16 november Snerttocht (laatste rit 2013)

Leer te wensen dat alles precies zo moet gaan als het gaat.

Uiteindelijk stonden er toch nog veertien leden aan het vertrek. Waarom is de opkomst dit jaar lager dan de voorgaande twee jaren? Is het fietsvuur gedoofd? Is de ambitie verdampt? Is de "drive" verzonken in het moeras van de alternatieve activiteiten? Zijn er onzichtbare concurrenten in het spel? Wie weet brengt de najaarsvergadering helderheid.

Deze middag een alsmaar kleiner wordend wereldje. Het wegdek is vochtig. De lucht is vol met zuurstof (een element met slechts zes elektronen in de buitenste schil). De Slingerdreef wordt ingeruild tegen een bezoek aan de Lage, en de Hoge Aard. De zompige akkers wachten op Koning Winter. Hier en daar staat nog een blok maïs dat geoogst moet worden. Zal een heel karwei worden. De velden gaan soms schuil onder een witte klamme deken. De beplanting priemt met moeite door de deken. Zelfs op deze laatste rit worden we nog welkom geheten door een buteo buteo, in een statige glijvlucht scheert de vogel over de door de overvloedige regen afgevlakte punten van de voren van het reeds omgeploegde akkerland. Kees voert ons met een boog om Gilze om vervolgens langs de andere Kant Gilze binnen te vallen. Het vliegveld laten we letterlijk rechts liggen. Op het fietspad langs de Vijf Eikenweg blijkt weer eens dat verkeerslessen niet echt overbodig zijn. Een viertal van links komende voetballers dachten dat ze voorrang hadden op van rechts komende toerrijders.

Naar huis, oprissen en de tomtom instellen op D'n Bal. Hier bleek dat de groep uitgebreid was tot 19 leden. De aanwezigheid van Cuno voelde voor mij als de slagroom op een roomsoes, heerlijk. Hem staat nog een spannende tijd te wachten. Wij leven met hem mee.

Via <http://www.cunosalpedhuez.blogspot.nl/> houdt Monique de belangstellenden op de hoogte.

De snert ging erin als pap, evenals het roggebrood met ontbijtspek. De secretaris en de penningmeester reikten op hun eigen wijze de prijzen uit. Zij zouden als duo de bühne op kunnen. Met een voldaan gevoel gingen we tegen 18:00 uur huiswaarts. Al met al een gezellige en een geslaagde middag. Nu al benieuwd naar het verloop van 2014.

Zondag 10 november Wagenberg

Moeten is een stok waarmee we onszelf slaan.

Was ik nu wakker geworden door het geluid van de wekker of was ik wakker geworden door het gekletter van de regen op de dakramen? Al met al niet echt uitnodigend. De drang een frisse neus te halen wint het van het warme omhulsel waarin ik me nog bevind. Ruim voor het vertrek is het zelfs droog. Totaal weer vier leden aan het vertrek. De luchten doen denken aan de luchten op de schilderijen van Paulus Potter (Twee paarden in de weide bij een hek; De Stier). Paulus mocht maar 28 jaar oud worden, onze gemiddelde leeftijd lag vandaag 36 jaar hoger. We vertrokken richting de helblauwe luchten. De andere kant op zou zeer zeker een nat pak opleveren, zwarte luchten voorspellen niet veel goeds. De akkers voor de brug naar Terheijden waren veranderd in een vijver, wachtend op de vorst, daarna zou het dienst kunnen doen als een ijsbaan. Na Terheijden ontvouwde zich richting Zevenbergen een schitterende bui in de vorm van de rafelige jurken en rokken van wijlen Mariska Veres. Met het verschil dat Mariska het liefst warme, zwoele, flirtende kleuren droeg. Het aanblik van de bui deed ons besluiten via Wagenberg richting Den Hout te gaan. Zon en vochtigheid streden een merkwaardige strijd. Onderweg nog een aantal akkers met te oogsten maïs. In de tot de rand gevulde sloten zagen we de kringen die de plonzende druppels veroorzaakten. Gewoon de kortste weg naar huis. Thuis was het droog. Jammer, we hadden langer in de frisse buitenlucht kunnen vertoeven.

Zondag 03 november Baarle-Nassau

Weerstaan wij de dood of weerstaat de dood ons?

De weermannen en de weervrouwen eten 's-Morgens ook maar brood. Zij zitten er wel eens naast. Jammer. Slechts vier leden aan het vertrek. De ritleider had verplichtingen in Loon op Zand, een fototentoonstelling vergde al zijn aandacht. Een opvolger van Ed van der Elsen?

We vertrokken lekker rustig, eerst de spieren warm laten worden. Zo zouden we altijd moeten vertrekken. Kees was de roerganger. Onvoorstelbaar hoe iemand op een boterham gekruid gehakt, een boterham spread en een korstje hagelslag als een diesel tegen de wind op kan blijven tornen. Via Route 66 kwamen wij in Alphen. Route 66 voert onder andere door het villapark bij 't Zand. Er stonden nu slechts drie villa's te koop. Het recreatiegebied wordt stevig onder handen genomen, de hopen zand waren niet te missen. Via het Bels Lijntje naar Baarle-Nassau. Toen met de wind schuin

op kop naar Ulicoten. Stuurboord en bakboord nog grote blokken met mais die nodig geoogst moest worden. Voor de kerk rechts af langs Rijvers naar de Ponderosa. De zon kwam uitbundig uit de hoek, factor 40 was gelukkig niet nodig. Achter het vliegveld langs naar Oosterhout. Bij het naderen van de kaneelstok bleek dat een ritje van 55 km uitgegroeid was tot een rit van 70 km. Al met al was het een schitterende, mooie en prachtige rit geworden. De thuisblijvers hebben verkeerd gegokt.

Zondag 27 oktober Baronietocht

Wij blijven de voorkeur geven aan onze opvattingen boven onze ervaring.

De klok één uur terug. De afbouwfase is in volle gang. Harde wind en een kletterende regen ontnemen de lust om uit bed te stappen. Even later doet de wekker waarvoor hij is aangeschaft. Buiten alleen nog wind. Voor een onstuimig, droog, weertype kom ik mijn bed wel uit. Er zullen er zeker meer zijn die de wind willen trotseren. Bij de warande blijkt dat slechts nog één lid er vandaag zin in heeft. De wind buldert door de bladeren van de bomen die nog volop blad dragen. Dan ineens een wolk van groene en bruine bladeren. De bomen geven een deel van hun bezit prijs aan de tollenaar die vandaag in de huid van de wind is gekropen. Al met al een mooi gezicht. De donkere, haast zwarte wolken hangen laag, de grijze wolken hangen iets hoger, de derde etage wordt gevormd door de witte wolken en het dakterras bestaat uit het bekende blauwe omspandel. Vreemd dat je over de kleuren van wolken geen discussie hebt alsof er gediscrimineerd wordt en bij Pieten wel. Wordt het geen tijd dat al die linkse, gesubsidieerde salonsocialistische clubjes en zogenaamde brede politiek-correcte denkers eens een keer de nek omgedraaid wordt? Een wolk is weliswaar geen mens, maar een ruimdenkend mens kan in een wolk de symboliek van een mens ontdekken.

Wij besluiten de hoge en de lage aard te bezoeken. Oppassen de drijfmaten paden en wegen liggen bezaaid met bladeren, eikels, kastanjes en takken. Het wordt stevig werken. Richting Het Prinsbosch stond een eenzame Lakenvelder in een wei. De eigenaar is waarschijnlijk op de hoogte van de lotgevallen van Remy uit alleen op de wereld. Het asielzoekerscentrum was nog niet echt ontwaakt. De weg lag er nog bij zoals in de vorige eeuw. Weg overgestoken en via Altena naar Gilze. Langs het vliegveld werd de achterband geplaagd door afval van de pim-fabriek in Dongen. Te midden van vele paddenstoelen

de verwisseling uitgevoerd. Iets verderop stond een echte heksenkring. Er lag zelfs een rode bes die op afstand de vorm van een puntmutsje had. Op de Steenovensebaan geschild voor een voortdurende zwaar zwetende bui. Zelfs de koeien in de wei zochten bij elkaar de beschutting op. Wij bereikten Oosterhout onder een blauwe hemel.

Zondag 20 oktober Zundert

We zien de wereld zoals we zijn.

Wat zou de nacht toch zo verdrietig hebben gemaakt? De omgeving was nog druipnat van de tranen. Negen vermeteleden aan de start. Zundert stond op het programma. Het plaatsnaambordje hebben we trouwens nergens gezien. Toch was het een mooie omgang door een waterrijk deel van Brabant. Kees R en Piet v G voerden als echte maarschalken de troepen aan. De ketting werd consequent strak gehouden. Op de terugweg een ommetje door het bos van de Kogelvanger. Een door de gemeente Etten-Leur beheerd bosgebied van ongeveer 20 hectare. Het bos is, samen met het nabijgelegen bos aan het Schuitvaartjaagpad, het laatste restant van een immens groot heidegebied, dat in het zuiden van de gemeente Etten-Leur heeft gelegen. In de tweede helft van de 19e eeuw en het begin van de 20e eeuw heeft men dit gebied bebost en in cultuur gebracht. Thans is het een gemengd naaldbos met eik en berk. Onder de bomen groeien veel kruiden en heesters.

De groene specht (*picus viridis*) liet zich op een tak, beschenen door het diffuse zonlicht, bewonderen. Via Terheijden ging het naar huis op aan. In de onoverzichtelijke bocht van de Voormalige Linie werden we nog bijna geschept door een niet al te stuurvaste automobilist. Of zat hij of zij met zijn of haar mobieltje te spelen? Bij het pannenkoekenhuis ging het merendeel links af langs het kanaal. De twee Pieten vergezelden Robert tot aan de Vrachelsebaan. Op de brug over het Wilhelminakanaal reed één van de Pieten nog lek. Wat wil een leuke band zeggen als je weet dat Cuno in volle inspanning, tegen de verzuring aan, met zijn Alpe d'Huez bezig is.

Zondag 13 oktober Frank's epiloog

Niet alle dolende mensen zijn de weg kwijt.

Wie kent het nummer van Maggie MacNeal nog? "Terug naar de kust". Ze zingt onder andere over mist, regen en westenwind. Wij hadden vandaag regen en wind. Van Twan nog geen bericht ontvangen. Zou het voor hem ook te bar en te boos zijn geweest?

Zondag 6 oktober Woudrichem

Degene die zijn kinderhart niet verliest, is een groot mens.

Mooie dag, mooie opkomst. De secretaris zit potsierlijk thuis. Kees heeft voor vandaag een uitgelezen rit door het Land van Altena in petto. Al zigzaggend kwamen we op de mooiste plaatsen. De aanwezige nevel gaf een sprookjesachtige aanblik op de contouren van Dussen. Het kasteeltje van Dussen werd rechts gepasseerd. Wat later zagen we rechts het Kasteel Meeuwen. De geschiedenis gaat terug tot het jaar 1350. Jan van Drongelen heeft het in eerste instantie laten bouwen. In 1832 is het verkocht aan Gerrit Vermeulen, die het liet slopen om het huidige gebouw ervoor in de plaats te zetten. Nu is er een loonbedrijf en mestbedrijf gevestigd. Nog even langs de geboortegrond van Marianne Vos om vervolgens naar Het Plompveld te gaan.

Het **Pompveld** is een natuurgebied ten noorden van [Babyloniënbroek](#) en ten zuiden van [Andel](#). Het gebied meet 239 ha en is eigendom van de Stichting [Brabants Landschap](#). Het Pompveld is een zelfstandig, door kades omringd, [poldertje](#). Als zodanig is het gespaard gebleven bij de ingrijpende [ruilverkaveling](#) die het [Land van Heusden en Altena](#) in de jaren '60 van de 20e eeuw tot een grootschalig landbouwlandschap maakten. Men vindt er [grienden](#), [populierenbossen](#), en weilanden. Een deel van de griend wordt nog afgezet en het wilgenhout wordt door het waterschap gebruikt bij de oeververdediging van watergangen. De populierenplantages en een deel van de grienden zijn in een meer afwisselend bostype omgezet. De grondwaterstand wordt met behulp van kleine [windmotoren](#) op peil gehouden. Oppervlaktewater dat in het pompveld wordt ingelaten wordt met behulp van een [helofytenfilter](#) gezuiverd. De bodem bestaat voornamelijk uit [komklei](#), welke geen water doorlaat. Het kalkrijke [kwelwater](#) dat op sommige plaatsen aan de oppervlakte komt wordt in het gebied gehouden. Diersoorten die in het Pompveld te vinden zijn, zijn onder meer: [Grote modderkruiper](#), [Purperreiger](#), [Heikikker](#) en de libellensoorten [Vuurjuffer](#) en [Viervlek](#). Er zijn vlinders als [Groot dikkopje](#), [Oranjetip](#) en [Citroentje](#). Van de hogere planten kan de [Dotterbloem](#) worden genoemd. In het gebied bevindt zich één van de twee in het [Land van Altena](#) aanwezige [eendenkooien](#). Deze heeft [kooirechten](#) en is nog in gebruik, zij het niet voor de jacht. Het [afpalingsrecht](#) is er van kracht, waardoor rondom de kooi rust en stilte heersen.

We werden verwelkomd door een grote zilverreiger (Ardea Alba). Een op een afrasteringspaal sluimerende buteo buteo deed ons uitgeleide. Vanaf Sleeuwijk via de Biesbosch naar Hank. Als groep kwamen we bij de Bromtol (een geschenk van Martens Beton, gemaakt door Piet Hohmann) aan. Gelukkig waren de wegen kurkdroog.

Zondag 29 september De Rustende Jager

Genotzucht kent grenzen, zelfbeperking niet.

Marianne Vos heeft haar wereldtitel geprolonged.

De Vennentocht en De Rustende Jager hadden gewisseld. Piet v G zou vandaag de rit leiden, ware het niet dat hij nog cultuur aan het snuiven was in een Oostelijke transcontinentale staat. Had hij bij OAD geboekt? Fred en Erik kwamen met de mededeling dat er een meer dan krachtige Oostenwind stond. Flexibiliteit is een groot goed. Op basis van consensus werd besloten richting Heusden te gaan; lekker met de wind in het hol terug naar huis. Jan it G leidde ons door de Hoge en Lage Zandschel naar Waalwijk. 's Gravenmoer en Sprang Capelle behoorden tot 1814 tot het Baljuwschap Zuid-Holland van het gewest Holland. Vandaar de protestantse signatuur.

In de polder nog een buteo buteo gesignaleerd, evenals een erg versteende steenuil (athene noctua). In Sprang Capelle een opgebroken weg. Onderweg naar Waalwijk was duidelijk te zien dat dit een veengebied is, veel kaarsrechte sloten tussen de smalle weilanden. Om beurten, vanwege het tekort aan kracht en energie, konden wij slechts naast de leider, die vandaag wel heel veel wit poeder naar binnen gewerkt moet hebben, mee het tempo aangeven. Jammer dat wij Jan it G nooit zien bij de tijdritten. Na Waalwijk naar de Maas. Het in de oever aangelegde natuurgebied stond vol met balsemien (Impatiens glandulifera), waarvan de zaadknoppen bij aanraking openklappen. In de verte zijn de twee pylonen van de brug, aan de bouw waarvan Toon Schellekens fors heeft bijgedragen, zichtbaar. Twee Eurlings-zwanen (cygnus olor) ploegen met krachtige vleugelslagen tegen de wind. Voor velen is de wind in de rug een verademing, niet voor mij, het gaat vandaag voor geen meter. Via Meeuwen, langs het kasteel van Dussen. Na Keizersveer de hergroepering. Bert verklapt nog dat hij een medicinale drinker is, het is goed voor zijn darmwerking.

Zondag 22 september Alphen

Gezag maakt zowel de leider als diens volgeling corrupt.

Officieel een rit van Piet v G. Hij had echter verplichtingen rond de Bosporus. Mogelijk zou hij nog een bezoek brengen aan Erdogan. Vandaag dus zonder roerganger op weg. De zon lag nog op één oor. Gisteren misschien teveel gedronken, het was behoorlijk mistig. De kleding werd snel klam. Het seizoen is duidelijk in de verschrompelfase gekomen. Bladeren verkleuren, de gewassen op het land

verliezen hun jeugdigheid. Alom druppels van samengeklonterde mist. In de buurt van De Zonhoeve storen wij twee buteo buteo's in hun ontwaakproces. Met krachtige wiekslagen verlaten ze de boom. Met een boog om Alphen, wij willen dit op een dekzandrug (dekzand is een [sediment](#) dat onder [periglaciale](#) omstandigheden door de [wind](#) wordt afgezet. Dekzand kan zich vormen als er nauwelijks [vegetatie](#) aanwezig is, vanwege extreme kou. In deze omstandigheden heeft de wind vrij spel en kan zand dat aan het oppervlak ligt getransporteerd en opnieuw afgezet worden. Dekzand dankt zijn naam aan het feit dat het over grote oppervlakten kan worden afgezet) gelegen dorp via de zuidkant benaderen. Richting Baarle Nassau en de eerste weg rechts af. Normaliter een rustige weg, dit keer echter veel fietsers en zelfs twee, ogenschijnlijk uit een schilderij van P.P. Rubens, niet vanwege hun kleding doch vanwege hun stevige uiterlijk, gestapte dames. Zij wilden gezeten op hun edele viervoeters proefondervindelijk vaststellen of de grootspraak van watermakende fietsers terecht is. Ad W reed op de huisdreef lek. De boswachter deed zijn ochtendronde. Na camping de Faasbloem de weg overgestoken. Via de van de woensdagavond bekende route werd koers gezet naar de Fazanterie. Hier de eerste sprint die gewonnen werd door Ad W. Fred kwam tekort. De tweede keer dit jaar dat hij genekt wordt door gebrek aan kennis van het parcours. Even zag het er nog naar uit dat Twan er de moeder van alle sprints van zou maken, helaas de ketting had iets anders in petto. Bij het binnenrijden van Dorst, de tweede sprint. Nu was Hans iedereen de baas. Een paar flessen bier, een bord friet met fritessaus is niet te vinden op de dopinglijst. Fred wederom met lege handen. Bij het viaduct van Oosterheide werd de derde sprint op touw gezet. Bij Fred kwam al het venijn eruit; driemaal is scheepsrecht. Ad W en Piet R vergezelden Erik en Fred nog tot aan het Pannenkoekenhuis op Den Hout. Zij wilden de 80 km echt volmaken. Op de brug van de Weststad was het zover.

Zondag 15 september Vennentocht

Wees voorzichtig met wat je wenst, want je zou het zomaar kunnen krijgen. Officieel stond Jagersrust op het programma. Tegen een wisseling met de Vennentocht had niemand bezwaar. Ad C is gisteren bij Cuno geweest. Vrijdag de dertiende was geen ongeluksdag. Veertien leden, waaronder twee Bekende Oosterhouters (zij stonden de laatste weken in BN De Stem) vertrekken richting het voormalige café Het Halve Maantje. De zon probeert in de lage stand op sterkte te komen. De dauwdruppels hangen aan de bladeren. Het landschap ademt vochtigheid. Bladeren beginnen timide te verkleuren. Van De Moer naar de randen van de Drunense Duinen delen wij het pad met de deelnemers aan de 80 van de Langstraat. Sommigen strompelen, sommigen lopen nog fier, de meesten kijken met slaap volgezogen ogen de wereld in. Bas gaat binnenkort op turnen, hij heeft talent. Na het viaduct rijden wij de bossen in. Het sporadische spartelende zonlicht wordt gefilterd door de bladeren. Rechts een veld met heide (*carex ericetorum*), de bloei is duidelijk over het hoogtepunt. Tijdens de verkenning was het betoverend mooi om te zien hoe de sprankelende zonnestralen een verbond aangingen met de weeïge geur en met de Van Goghiaanse paarse kleur van de bloeiende heide. Nu was het wat flets, maar toch nog uitzonderlijk mooi. Wat haakse bochten. Weer heidevelden rechts en links. Dan links in de verte de zandduinen die reiken tot halverwege de stammen. Na de Rustende Jager fietsen we langs een tuinder die aan weerskanten van de weg vennetjes heeft aangelegd, één met een roeiboot erin, een ander met een eiland met een bomengroep. Weer eens iets anders dan een rechte sloot. Na Oosterwijk een alternatieve route door de bossen. Vanaf Moergestel is het bekende koek richting Oosterhout. Voor Rob had deze tocht een nostalgisch karakter. In 1952 kwam hij aan in Oosterwijk. Hij bewaart herinneringen aan het Staalbergven, het Klompven en aan de St. Jozef school, waar de paters de scepter zwaaiden. Hier heeft hij ook leren schaatsen op botjes. Als één groep bereiken wij de grenzen van Oosterhout. Bij de rotonde van industrieterrein De Vijf Eiken maken wij nog kennis met de zwarte kant van Dream Village. Wat een troep en wat een rotzooi hebben die festivalgangers achtergelaten. Daar kan helaas geen leger zappers tegenop. Wanneer zullen de mensen nu eens leren om de leefomgeving met respect te behandelen? Maken de festivalgangers er thuis ook zo'n beestenbende van? Schande!

Zondag 8 september Ride for the Roses Ad v D

Ruim 6.000 toerfiets(t)ers staan verregend aan de start - 16^e editie 102 km - van de landelijk bekende Ride for the Roses, deze keer start/finish te Ede. Voor mij al weer de 14^e deelname aan dit bekende fietsevenement (voor het goede doel, te weten KWF Kankerbestrijding), dat elk jaar ergens anders plaatsvindt. Na het lied "The Rose" van Bette Midler wordt het "grootste wielerveleton van de wereld" weggeschoten en stopt het met hard regenen. Een prachtige route over de Veluwe volgt via Veenendaal, Wageningen, Oosterbeek, Arnhem, Eerbeek, Hoenderloo, Otterlo en terug naar Ede. Finish met zon. Slotmanifestatie volgt. Totaalbedrag deze dag inclusief donaties en sponsorbedragen € 951.824,- , bijna 1 miljoen ! In complete WTCO-outfit heb ik met vele anderen

heerlijk gefietst en genoten van de mooie route en alles eromheen. Door af en toe met hoge snelheid vele toerfietsers links in te halen (op de openbare weg genoeg ruimte met politiemotorbegeleiding) en/of soms in het wiel gaan zitten van snelle groepjes renners, het rood wit zwart van Wieler Toer Club Oosterhout Amerstreek op een constructieve en opvallende manier uitgedragen. Volgend jaar de 17^e editie op zondag 7 september in provincie Zeeland. Start/finish Goes. Zie de website : www.ridefortheroses.nl voor meer informatie. Als het volgend jaar regent, gewoon gaan ! Wie durft ? De Ride for the Roses is voor iedereen, strijd mee !

Zondag 8 september Jagersrust (Twan)

Niet alleen de jagers blijken vandaag een rustdag te hebben ingebouwd. Nagenoeg alle WTC-leden hebben na het openen van de gordijnen besloten om zich nog maar om te draaien in hun bedje. Net als enkele weken geleden stond Twan ondanks enkele regendruppels wel aan de start. Gelukkig stopte 5 minuten na vertrek de regen en trok de lucht open. Nagenoeg dezelfde ronde werd afgelegd als afgelopen woensdagavond tijdens de trainingsavond. Dit betekende Terheijden – Zevenbergschen Hoek – Made. Heerlijk fris kilometers draaien door de polders met nauwelijks wind maar een zuurstofrijke lucht. Jagers waren evenmin te bekennen maar het wemelde van de rotganzen, tureluurs, scholeksters en nog vele andere weidevogels. De Latijnse namen konden door afwezigheid van Piet R. en Ton K. niet 1, 2, 3 opgelepeld worden maar dat maakte het schouwspel niet minder mooi. Zo werd het toch nog een prachtige ochtend en bevestigde dit het oud-nederlandsche spreekwoord 'Morgenstond heeft goud in de mond'.

Zondag 1 september Halderberge (Twan)

Het is gemakkelijker aan het begin weerstand te bieden dan aan het eind. Ook met dit motto vertrokken 7 WTCO'ers richting de kleine Sint Pieter in Oudenbosch (gemeente Haldenberge). Niet voor braadworsten maar voor de vele zegeningen; een nieuwe paus, een nieuwe wind en een stralend strakke blauwe lucht. Je krijgt wat je verdiend. Voor deze dag bleek de leeftijd niet te tellen en werd gewoonweg het reguliere vertrektijd van 8.30 uur gehanteerd. Ritleider Ton Kops had een mooie route beloofd en bleek die belofte na te komen. Alleen vroegen we ons achteraf af hoe hij het voor elkaar heeft gekregen om 2/3 van de ronde door de vlakke polders ons te temperen met wind tegen. Vanaf de Elsakker maakten we een slingering over de schaaps- en koeiendijk om uiteindelijk uit te komen bij de molen bij Zwartenberg. Ook in deze groep bleken enkele flyers te zitten. Bert N. wilde voor zijn aanstaande cruise-vertrek nog laten zien te beschikken over een soepele, krachtige tred en Twan vd H. joeg het tempo eveneens omhoog. De woensdagavonden-trainingen blijken hem en Ton K. goed te hebben gedaan. Fabian Cancellara en Tony Martin zouden haast kleur gaan bekennen en dit keer geen tinten grijs. Na enkele kreten uit het achterland werd een groupe verder gereden waarna we na het doorkruisen van enkele slingerwegen, smalle rondgangen en een zegening van de berm door Theo V. Oudenbosch weer verlieten om via Noordhoek en Klundert, de beruchte World Ports Classic-rotonde op het industrieterrein Moerdijk te bereiken. Dit keer werd wel de juiste afslag genomen en blies de wind plotsklaps in onze rug. Ons gebed bleek verhoord maar Ton K. had als ritleider nog een verrassing in petto. Deze man (b)lijkt namelijk een flexibele houding te hebben en niet te houden van strak uitgezette routes. In Zevenbergen werd niet rechtdoor gekoerst maar werd linksaf geslagen naar Roode Vaart en Moerdijk. Zaterdag werd dit gebied nog in BN De Stem gekenschetst als een vergankelijk en niet ogend landschap maar deze zondag hebben we toch weer mogen genieten van de diversiteit wat Nederland ons te bieden heeft. Bert, Twan en Ary bleken in Moerdijk hun kruik nog niet vershoten te hebben zodat de gang door de polder naar Lage Zwaluwe en Drimmelen tegen en zelfs over 40 km/u werd genomen door enkele enthousiastelingen. Bij de Koekoekweg werd echter weer op elkaar gewacht zodat de spreuk 'Samen uit, samen thuis' weer zijn eer aan werd gedaan.

Aan het einde van de rit nam de verzuringsgraad in de benen weer toe maar de snelheid ook; ons kan niets meer deren net zoals dit de kuitbijters van de andere WTCO'ers gisteren ook niets kon doen. Hoewel we geen vretende beklimmingen hebben overwonnen, waren de windmeters vandaag ons deel geworden.

31 augustus Eifel

Het is gemakkelijker aan het begin weerstand te bieden dan aan het eind. Het vertrektijdstip was een uur verlaat. De leeftijd begint te tellen. Met zeven man op weg naar het land van de braadworsten. Sinds jaren ging de Eifel door. Fred heeft zijn futuristische fietsendrager deze dag definitief afgekeurd. Vele tinten grijs boven ons. Een bui in de middag, was beloofd door de weermannen, hun beloften komen niet altijd uit. Koffie en thee bij het vertrekpunt. Niet verstandig om dan een meegebrachte stroopwafel te nuttigen. Onze plannen deed de uitbater de wenkbrauwen

frosen. Een geplette banaan is niet geschikt voor consumptie. Vanaf Roetgen trokken we de stilte en de verlatenheid in. Er zat veel zuurstof in de lucht. Een eekhoorn speelde een variant van Russisch roulette, namelijk racefietswiel roulette. De bruine rakker met de balancerende harige staart overleefde op wonderbaarlijke wijze. Dit keer geen grijpvogels in de lucht. Na Zweifall de eerste serieuze afspraak met de zwaartekracht. Al snel was duidelijk dat Jan de R maandag naar het gemeentehuis kon, hij moet zijn naam laten veranderen in JAN QUINTANA. Jan fladdert gelijk een vlinder de hellingen op. Sinds vandaag gaat hij door het leven als de Adelaar van de post, de Engel van de Eifel. In Rurberg werd bij de Rursee, waarvan het waterpeil wel erg laag stond, de energievoorraad aangevuld. Tomatensoep met slagroom en wat strepen gesmolten chocolade, smaakte apart. Fred had zijn zinnen gezet op een stevige salade.

De weermannen kwamen hun belofte na. Regenjasjes aan en verder, op naar de Honigberg in het Kermeter bos. Het pad was in de bochten glad. Je zou zo je fiets omver trekken. Staan op de trappers was er niet bij. Mariawald laten we links liggen. Droog. Tijdens de klim naar Vogelsang bleek dat de stevige salade minder stevig was dan dat wij dachten. Na Einruhr doken we het Rurtal, met gemene opgaande stukken, in. Het wachten was op Widdau. Vlak voor deze bewuste helling werd de lucht nog voorzien van een forse stoot verse zuurstof. Niet omvallen was het parool. Zelfs Quintana vond dit een vretende beklimming. Monschau laten we rechts liggen. Aan het einde van de slotklim naar Belle-Vue neemt de zuurstofgraad weer toe, kan ons niet meer deren. De uitbater vroeg hij het ons vergaan was. 132 kilometer en 2093 hoogtemeters zijn vandaag ons deel geworden.

25 augustus Numansdorp

Geen beter lot dan een winnend lot.

Numansdorp op herhaling. Zeven leden aan het vertrek en zeven leden eensgezind bij de aankomst na een rit richting de Hoekse Waard. Vele akkers hadden al een marinierscoupe gekregen van de akkerbouwer. Mazzel met het weer. Wij reden een forse bui, die al lange tijd dreigend voor ons in de lucht hing, mis. De bui had Numansdorp een kwartier voor ons bezocht.

Na het Hellegatsplein, driesprong van het Haringvliet, de Volkerak en het Hollands Diep, de wind zacht op kop. Bij de ijsbaan in Terheijden werd nog menig nekspier verrekt bij een te forse ruk naar rechts met het hoofd.

18 augustus Bockenrijder (Twan)

Zijn alle WTC-leden op vakantie buiten het schoolseizoen om of bleek de voor mij tijdens mijn vakantie onbekende waterige vloeistof uit de hemel debet aan de opkomst vanochtend? Zo druk het woensdag op de Oosterhoutse markt was met WTC'ers en andere belangstellenden bij de start van de Eneco-etappe Oosterhout-Brouwersdam, zo rustig was het hedenochtend. Geen publiekstrekkingen deze zondagochtend of had het in het latijn welbekende cervisia rijkelijk gevloeid tijdens de Wosterhoutse kermis en had dit de benen van de toerclub-leden doen lamslaan??

Ieder nadeel heeft echter zijn voordeel, volgens J.C. Tijdens de rit waren er geen klachten dat ik te hard of juist te zacht reed en je kon heerlijk genieten van de stilte en de rust. Ook waren andere weggebruikers nauwelijks aanwezig zodat een strak tempo kon worden ontwikkeld zonder opstoppingen. Niet alleen nat van het zweet werd vol lof over de ritleider de tocht besloten en kon een ieder voldaan terugkijken naar een geslaagde rit. Iedereen was gesteund door de uitdrukking: Per aspera ad astra. Volgend weekend, nieuwe ronde, nieuwe kansen!

14 augustus Tijdrit competitie Blanco

Ware liefde kan een last dragen zonder het te voelen.

Het parcours lag er mooi bij. Een vrachtwagen met oplegger was aan het manoeuvreren.

De lucht werd zo nu en dan besprenkeld met verse uiengeur. De neusgaten gingen open. Het aantal gladiatoren groeide gestaag. In ieder zijn hoofd had zich slechts één gedachte verankerd. Men wilde vandaag de tijdrit rijden zoals men die vandaag nog niet had gereden. De blikken straalden de intense wil uit er een mooie avond van te maken. Als een getergde tijger schoot men uit de kooi nadat het aftellen was voltooid. De tot kabels gespannen spieren dreven de drijfassen tot het uiterste. Het asfalt werd gegeseld, het asfalt werd verpulverd, bij iedere pedaalomwenteling schoten de vlammen eraf. De gedrevenheid raasde door de aderen. Het resultaat mocht er zijn. De klasbakken van het Gouden Wiel reden tegen de 40 km/uur. Is dit het resultaat van de, door Henk Broos, geleide trainingen? Super Mario hield zich goed staande in al dat geweld.. Ad W hield de eer van WTCO hoog. Frank en Wilco leidden het geheel in goede banen.

11 augustus Nispen Jan it G

Het was een klein groepje bij de waranda. Peter K. sloot nog net op tijd aan bij het vertrek, dus uiteindelijk 9 renners. Via Terheijden en Langeweg richting Zevenbergen over de houten brug. De weg vanuit Zevenbergen was net mooi voorzien van nieuw asphalt, dus een mooie route tegenwoordig. Vanaf de houten brug, langs Oudenbosch om in Sint Willebrord aan te komen, waar we nog even naar Nispen zwaaiden. Terug naar het Liesbos om via de Vloeiweide richting Rijsbergen te rijden. Camping Fort Oranje lag er rustig bij. Voor Rijsbergen linksaf richting Galderse meren. Nog even Meerle Dreef aantikken, om via Strijbeekse Heide achter Chaam uit te komen. Via gedeeltes van het parcours Acht van Chaam op de weg Chaam Gilze uit te komen. Achter de vliegbasis door weer richting Oosterhout. Met 92 km op de teller een leuk alternatief voor Nispen.

10 augustus Oosterhout – Oosterhout – Oosterhout Ad v D

Negen WTCO-ers en vier gastrijders vertrekken vanuit Oosterhout NB voor een toertocht van 230 km naar het Gelderse Oosterhout (gemeente Overbetuwe). De klok van de St. Jan Basiliek wijst 07:07 uur. Via de noordzijde van de Bergsche Maas rijden we richting Heusdensedijk – na 21 km wordt lek gereden – vervolgens gaat het richting Hedel over de N831 de provincie Gelderland binnen, vervolgens via Velddriel naar Rossum. Hier steken we het Kanaal van St. Andries bij de Sluis van St. Andries over naar de zuidkant van de Waal. Dit kanaal verbindt de Waal met de Maas. Tussen Dreumel en Wamel zien we opstijgende ooevaars in de uiterwaarden, die ons doen denken aan de 'KLM-zwanen' van een oude TV-reclame spot. Bewolkt weer met af en toe een heerlijk zonnetje. Wind in de rug. Genieten dus. Na passage van de Willem-Alexander brug (was in de jaren zeventig een tolbrug) leggen we aan bij "De Twee Linden" in Beneden-Leeuwen voor een koffie-/thee stop met overheerlijke warme apfelstrudel of appelpunt met slagroom.....km teller wijst ruim 70 km.....klok wijst 09:48 uur.....vervolgens na deze 1^e stop richting Nijmegen via de Waalbandijk (met 1 d), een zeer fietsvriendelijke route met mooie vergezichten. Bij Weurt de sluis over Nijmegen stad in, via 'Keizer Karel Plein' naar de oude (N325) Waalbrug (de Waalkade is afgesloten voor alle verkeer, vanwege renovatie kade), op deze historische brug een mooi uitzicht op de Nijmeegse Waalkade. Via Lent vervolgen we de Oosterhoutse dijk, die later overgaat in de Waaldijk, na 2 bruggen bij Ewijk (A50), weer in Waalbandijk . Eerst een stop bij het verkeersbord Oosterhout (gemeente Overbetuwe). Hier wordt een groepsfoto gemaakt, op ons verzoek, door een jonge charmante hardlooper. Vervolgens verder aan de noordzijde van de Waal. Stoepend, vanwege de ZW/W – wind met een kracht van 3 tot 5 Bft (althans zo voelde de wind op kop) richting Gorinchem. Via Tiel naar Opijnen, waar we bij Big Bread Eetcafé wat eten en drinken en onze bidons vullen. Na deze 2e geplande stop rijden we o.a. via Waardenburg, waar we de brug van Zaltbommel al links in de verte zien liggen. Via Haaften weer terug de Waaldijk op naar Gorinchem langs Herwijnen, Vuren en Dalem. Over de brug bij Gorinchem A27 naar Oosterhout NB. Hier rijden we tegen 17:17 uur de bebouwde kom binnen. Km teller wijst 225 km.

Er kan teruggekeken worden op een geslaagde prestatieve toertocht van formaat met een acceptabel groepstempo, een normaal toerfietsgemiddelde, droog weer, wind en af en toe zon..... en niet onbelangrijk zonder valpartijen !

Als ritleider (en verslaggever) had ik donderdag 8 aug. en vrijdag 9 aug. OH OH OH grondig "verkend", in combinatie met familiebezoek (regio Nijmegen) . Met als gevolg dat ik na bijna 500 km in 3 dagen gefietst hebbende, nog steeds mijn racefietszadel van mijn nieuwe "Fred Rompelberg" voel. In 2014 komt er een gemodificeerde OH OH OH ...(verrassing)... ! Tot slot wenst deze verslaggever, ook namens de WTCO-ers: Piet, Klaas, Bert, Kees, Theo, Pieter, Ary en Peter ...onze gastrijders: Henk, Kees, Marcel en Frank van het "Citrus Cycle Team" (Citrus moet echt met een S !) heel veel succes met hun voorgenomen Tour for Life in september aanstaande - 8 dagen - vanuit Italië naar Nederland !

04 augustus Den Hout – Den Hout – Den Hout

Is al het voedsel voeding?

Wekker vroeger laten rammelen. Verzamelen in Den Hout. Je weet nooit hoe de voorzitter de groep oppakt. Vanaf De Seeterse Hoeve waren wij met twaalf man. Driekwart van het bestuur aanwezig, wanneer zullen wij het laatste kwart weer in de groep mogen verwelkomen? Achter het vliegveld een blok met industriële cannabis sativa, het thc percentage bedraagt 1% of minder. Na Ulicoten landelijk slingerend richting Hoogstraten/Wortel. Vlak na de Belgische grens lag een exemplaar van de columba livia waarvan Toon Hermans een onvergetelijke act in één van zijn one-man-shows heeft gemaakt. Hoe was uw naam al weer? Oh, nooit van gehoord.

De kilometers lange klinkerweg laten wij rechts liggen. Voor sommigen een geruststelling, voor anderen een teleurstelling. Gelet op de kleuren van de rondmalende benen zou je denken dat Sjors en Sjimie ook meerijden. Na Beerse doemt het bordje Den Hout op. Aangelegd wordt bij café Den Anker. Het verhoogde, van parasols voorziene terras, is voorzien van een gedenksteen waarop te lezen is dat hier het voormalige gemeentehuis, dat dienst heeft gedaan van 1883 tot 1952, heeft gestaan. In 1965 is het gemeentehuis gesloopt. Via het, deels opgeknapte en deels nog op te knappen, jaagpad van het kanaal Dessel over Turnhout naar Schoten wordt de terugtocht opgepakt. Rijkevorsel met in de verte zicht op de karakteristieke kerktoren van Hoogstraten. Rechts af en bij de beer links af. Een baan tussen muren van maïsplanten die inmiddels de pluimen laten zwiepen in de zachte zweele bries. Nu wordt de energie naar de kolven geleid. Het valt op dat de maïs hier in betere doen is dan in Nederland. In Macedonië wordt een maïsplant vergezeld door drie bonenplanten. Zij gebruiken de stengel van de maïsplant als staak. Vervolgens de favoriete strook van Rien langs de E19. Meersel Dreef, Galder, Ulvenhout, het bekende recept. Er werd vandaag niet veel over "het weer" gesproken. Mooi rood is niet lelijk evenals mooi geel en wat te denken van mooi wit afgezet met een oranje bies. Op het terras in Den Hout was nog plaats voor de zeven die vonden dat ze nog een verfrissing verdiend hadden.

28 juli Numansdorp (Viaductentocht)

Met een schoteltje suikerwater vang je meer vliegen dan met een schoteltje azijn. Vandaag elf leden aan het vertrek. Komkommertijd. De hitte van de afgelopen week is tijdelijk ingeruild voor aangenamere fietstemperaturen. Jan ih G heeft zich afgemeld met een kwetsuur aan de rug. De Pieten kenden de viaductentocht niet, Numansdorp was in hun ogen een waardig alternatief. Erik werd bij het pannenkoekenhuis opgeraapt. In een rechte lijn naar de Amer. Naar de Moerdijkbrug de wind pal op kop. Waar haalt de wind toch de conditie vandaan om dag in dag uit, week in week uit de toerrijders te dwarsbomen? Kiltunnel. Links af richting De Wacht. Een akkerbouwer had het graan zeer kunstig ingezaaid. Te midden van goudgeel gerijpt graan was met een later tot rijping komende graansoort een mozaïek gemaakt dat vanuit de lucht het beste te zien was. Volgens mij was het een beeltenis van de Nederlandse leeuw. Schenkeldijk aantippen en via de omboomde landbouwweg naar de Srijense Haven, een watertje dat bij Strijen Sas uitmondt in het Hollands Diep (ontstaan in 1421 bij de Elisabethsvloed). Het watertje lag bezaaid met trossen bloeiende waterlelies, soms hoorde je het gekwaak van de kikkers boven het ruisen van de wind. Het sluisje (sas) werd juist gebruikt om een jacht te schutten. Langs het aangelegde natuurgebied, met veel schapen op de droge delen en veel ganzen op de natte delen, naar Schuring en Numansdorp. Het Hellegatsplein over. In Willemstad even verwarring over het al dan niet aanleggen bij een terras. Een steltloopster maakte de beslissing eenvoudiger, het werd aanleggen. Via de bekende dijk en vervolgwegen ging het richting Oosterhout. Onderweg Erik nog netjes afgeleverd in Terheijden. Op de plaatselijke ijsbaan liep nu parmantig een ciconia ciconia (ooievaar), de ogen spiedend naar de grond, zoekend naar een smakelijk hapje. Vandaag geen kikkerbiljetjes meer in het plaatselijke restaurant. Rond kwart voor één waren wij thuis.

21 juli Brabantse Biesbosch

De waarheid heeft geen vaste verblijfplaats.

Op het programma stond inderdaad Hollandse Biesbosch. Om een of andere reden dacht Ary dat het de Brabantse Biesbosch was. Ik volgde hem daarin blindelings. Het mocht de pret niet drukken op deze voorlooptag van een tropische periode. Ik had een heuse acht in gedachten, het verbindingsstuk zou gevormd worden door de hekken naar het industrieterrein bij Werkendam. Bij het kasteeltje van Dussen links af, richting de bekende dijk. Op de weg een aangereden erinaceus europeus (westeuropese egel), de ingewanden waren reeds aangevreten. Via het industrieterrein van Werkendam de Brabantse Biesbosch in. Mensenhanden en machines proberen de Elisabethsvloed van 1421 na te bootsen. Een groot deel van De Waard wordt teruggegeven aan de natuur. Vruchtbare landbouwgrond gaat verloren. De opzet is dat de plaatsen hogerop aan de rivier droge voeten houden in geval van forse wateraanvoer vanaf de bovenloop. Wegen worden verlegd, dijken worden doorgestoken, bruggen worden afgebroken, bruggen worden gebouwd. Daar waar vorig jaar nog solanum tuberosum (aardappelen) groeiden ligt nu een beunschip naast een kraanschip. Er gebeurt hier heel veel. Over een paar jaar moet het gerealiseerd zijn. Bij de natuurcamping spot Fred een circus aeruginosus (bruine kiekendief). Even later wordt zijn aandacht getrokken door een juveniel van de buteo buteo (buijerd). Wat keren en draaien als gevolg van de wegomleggingen. Tussen al het bulldozergeweld gelukkig nog blokken met graan, met knolselderij, met aardappelen, met suikerbieten en een blok met vlas. Weer door de hekkjes en rechts af. Hier zelfs twee blokken met vlas. Onze vogelkenner ziet nog een volwassen exemplaar van de buteo buteo. Er ontstond nog enige verwarring over ballonnen. Later volgde nog een psychologische

test met een driehoek en cirkels. De Keizersveerse brug zoog alle fut uit de benen van PR en J vd K. Eensgezind reden zij naar Oosterhout terwijl de groep een steeds kleiner stipje werd aan de horizon. Binnenkort is de nieuwe tweedehandsfiets van Ad v D te bewonderen.

14 juli Loenhout

Nemen jullie genoeg eten mee?

De groep groeide in laagjes tot 17 man. Geen Mary. Via Dorst en Bavel richting Chaam. Rechts en links van het fietspad werd een capreolus capreolus (ree) gespot door Klaas en Ary. Het zachte bruin vormde een ideale schutkleur. Voor Chaam rechts af richting België. Knooppunt 16 wordt opgepakt. Betonbanen door het platte land waar geurcirkels nog geen intrede hebben gedaan. Typisch Belgisch boerenland. Richting Hoogstraten een lepus europaeus pallas (haas) in de wei. Bij een waterpoel staat een ardea, mogelijk een ardea cinerea, in het water te turen. Gaat het hem lukken een kikker of een pad te verschalken? De terrassen in Hoogstraten liggen er lonkend bij. Wij zijn sterk en laten ons niet verleiden door de serenenzang van de uitnodigend uitgestalde tafels en stoeltjes. Het fietspad naar Loenhout is nu van superieure kwaliteit. Was het vorige eeuw nog een verschrikking hier te fietsen, nu is het haast een genot. Loenhout wordt even aangetipt. Via het rondje van Jan retour om langs De Mosten en Meersel Dreef richting Nederland te gaan. Nog even een rectificatie bij het verslag van Zeeland. Jan gebruikt geen lichtgeel poeder. Jan gebruikt wit poeder. Laat ons blij zijn dat hij niet het lichtgele poeder in zijn bidonneke strooit. Lichtgeel poeder geeft je de krachtige vleugels van een condor, die al dansend op de termiek het terrein afspeurt op zoek naar een smakelijk hapje.

07 juli De lange schouw

De ene generatie plant bomen, de andere profiteert van de schaduw.

De zon had deze ochtend de wekker gezet. Helaas was de wind ook vroeg uit de veren.

Acht man hadden zin in De lange schouw. Kees wilde zijn gisteren gepijnigde spieren verblijden met een verzorgingsritje. Rob had de eer al voor Dorst lek te rijden. Tijdens de bandenwissel waren de onthullingen niet van de lucht. De één heeft thuis een crosstrainer en een spinningfiets om in vorm te blijven, een ander heeft zijn fiets vernoemd naar zijn vrouw. Weer een eet voor het fietsen twee gebakken eieren, de eieren gelegd door vrije uitloopkippen. Zo hoor je nog eens wat. De route verliep via de bekende wegen langs Zundert, richting Achtmaal. De weg, omzoomd door vele exemplaren van de quercus robur, liep nog steeds voor geen meter, de klinkers halen de snelheid uit de wielen. Dit keer geen jaarmarkt en geen strandvolleybal wedstrijden. Vanaf Schijf reed de wind ons danig in de wielen.

Iedereen kent wel het verhaal van Joop uit 1980. In het hotel, nadat hij de tour had gewonnen, toverde hij een gele onderbroek uit zijn koffer. Op de fiets gaan sommige ook heel ver om passend gekleed te zijn. De onderkleding moet zelfs in harmonie met het wielershirt, de wielersbroek, de wielersokken en de wielerschoenen zijn. Het moge duidelijk zijn dat wij geen zonnesteek hadden opgelopen. In Prinsenbeek werd nog eens duidelijk dat niet alleen wespen een wespentaille hebben.

06 juli Zeeland

Als de spinnen samenwerken, kunnen ze een leeuw vastbinden.

Precies om acht uur gingen 10 WTC-ers bij het haventje van Steenberg van start voor de 200 km lange Zeelandtocht. Jan in't Groen had een aantrekkelijke route gepland: Tholen, Oesterdam, Yerseke, Veere, Stormvloedkering Oosterschelde, Brouwersdam, Zierikzee, Grevelingendam, Willemstad (Heijningen), Steenberg.

Het was lang geleden dat er zoveel animo was voor zo'n lange rit op zaterdag, maar het was dan ook een prachtige zonnige dag met niet al te veel wind, althans naar Zeeuwse maatstaven. De eerste 100 km vlogen we met noordoosten wind in de rug. We vonden het dan ook geen ramp dat de eerste geplande pleisterplaats na 70 km De Meerkoet in Wolphaarsdijk pas om 11.00 uur open zou gaan. Er stond geen datum, laat staan een jaartal bij en wij vrezden het ergste voor deze strandtent aan het Veerse Meer.

Op een zonnig en druk terras in het centrum van Veere genoten we van een kop koffie met bolus. Jan betaalde de rekening. Nu maar hopen dat hij zijn geld bij de penningmeester kan declareren, want die schijnt moeilijk te gaan doen over dit soort uitspattingen.

Na precies 100 km zaten we achter de brede ruggen van Klaas en Erik op de Stormvloedkering. Vlak voor de Brouwersdam hadden we een bijna-aanvaring met een paard. Was het de snelheid of was het onze flitsende outfit die het paard deden schrikken? Gelukkig kon de jonge amazone het veel te grote beest snel onder controle krijgen en kwamen wij er zonder kleerscheuren af.

Het was twee jaar geleden dat Jan de route verkend had, maar hij leidde ons niet alleen perfect over rustige polderweggetjes met schitterende uitzichten door het mooie Zeeuwse land, hij deed ook

verreweg het meeste kopwerk. Om de beurt probeerden we naar vermogen telkens een stukje naast hem op kop te rijden. "Waar haalt hij de kracht vandaan?" vroegen we ons toen nog af.

Zelf had ik last van een Jens Voigt-syndroom: zo lang als het nog gaat te pas en te onpas tegen de wind in je oude lichaam pijnigen. Soms komt het verstand niet met de jaren.

Op het terras van Restaurant de Proeverij in Zierikzee was nog heel veel plaats voor ons. We laadden de accu op. Het was daar dat Jan uit de kast kwam: hij haalt zijn kracht uit lichtgeel poeder in een klein plastic zakje dat hij in zijn bidon schudt. Wat dat voor poeder was wilde hij ons niet vertellen. Wordt dit dan het echte nieuwe wielrennen?

Op de Grevelingendam stopten we even voor kort informeel overleg. Met negen man voor en één twijfelaar besloten we om niet hier al richting Steenberg op 19 km te kiezen maar de omweg via Willemstad te nemen. Vanaf Heijningen hadden we gelukkig weer wind mee tot Steenberg. Sommigen van ons wilden om mij onduidelijke redenen nog even een stukje verder rijden, maar Frank verleidde hen met koek en worstenbrood om in de remmen te knijpen.

We wilden nog wat nakaarten en het vochttekort compenseren in het café vlak bij de parkeerplaats. Dat laatste viel nog niet mee. Wat je hier moet doen om een consumptie te pakken te krijgen, grenst aan het ongelooflijke om van het afrekenen nog maar te zwijgen. "Mijn collega komt zo bij u" is hier het motto. Mijd dit soort horecazaken! Volgende keer weer iets verder lopen naar het vertrouwde café Aerden op de hoek van de winkelstraat.

Dankzij het voorbereidende werk en de begeleiding (en het kopwerk) van Jan We kunnen terugzien op een onvergetelijke, zeer geslaagde Zeelandtocht. Het was een genoeg om met zo'n homogene groep in een kameraadschappelijke sfeer een dergelijke tocht te maken.

30 juni Tonnekreek

Vergeven is een vorm van geven.

Het zwerk kleurde grijs. De belofde motregen was niet gekomen. Op naar de Warande.

Is dat schrikken. Zou er iets gaande zijn? Een drukte van jewelste. Nee. Het was de herrijzenis van het fietsen op zondagochtend door de leden van WTC Oosterhout. Een Renaissance van de ambities van onze club. Fantastisch, schitterend, mooi en prachtig. Laten we er met zijn allen een puike tweede seizoenshelft van maken. Bert had zijn best gedaan op de route. In Terheijden werden Erik en Fred opgepikt. De kasseistrook tussen Langeweg en Zevenbergschen Hoek werd et een bezoek vereerd. Niemand durfde het aan vol, over het midden van de strook te rijden. Zevenbergen. Rechts af via het afbrokkelende asfalt naar de houten brug om de weg te vervolgen over de Goudbloemsedijk. Het goud is hier danig aan het afbladeren. Deze weg, het is al eerder geschreven, is toe aan een opknabeurt. Ons immer lachende Markje maar zeggen dat de burgers de geldbuidel moeten legen, laat hij maar eens zijn best doen ervoor te zorgen dat de verantwoordelijken dit soort wegen opknappen. Richting Appelaarsdijk zagen wij een juveniele circus aeruginosus (nog niet volwassen bruine kiekendief). Herkenbaar aan de vier vingers in de vlucht. Later zouden we nog een volwassen exemplaar in de lucht zien.

Vanaf Tonnekreek over het industrieterrein naar Moerdijk. De brug over de Roode Vaart stond open, een sleepboot en een jacht moesten passeren. Richting Lage Zwaluwe sloeg de vlam bij sommigen in het hol. Een aantal toverde de Abrahamgrens op hun teller. Tegen de klok van twaalf rolden wij Oosterhout binnen.

23 juni Stampersgat/Dinteloord

De meester heeft geen bevestiging van anderen nodig.

Het was fris, het was grijs. Vijftig tinten grijs verbleekt bij het aantal dat deze ochtend te tellen was.

Hans had gisteren de route verkend. Het was een ware helletocht van 100 km geworden, stormachtige wind was zijn metgezel, dan weet je het wel. Uiteindelijk stonden wij met vieren. Uit de 49ste tint vielen de eerste druppeltjes. Het werd een rondje Zevenbergen/Moerdijk. Deze ochtend bleek dat een bodem van friet met fritessaus en drie flessen Amstel een zee aan fietsenergie geeft.

Spaanse frietaardappelen uit de omgeving van Madrid, bij voorkeur van het landgoed van dokter E.F., zijn perfect. De aardappelen zelf schillen met een Griekse dunschiller geeft nog meer kracht en energie. Deze ochtend bleek ook dat "Ice Power" cold gel, in een blauwe tube, goed is in het bestrijden van gehavende kniegewrichten. Over de rit zelf is weinig spectaculairs te dichten, of het moet zijn dat een jong konijntje op miraculeuze wijze tussen 8 fietswielen slalomde om de overkant van de weg te bereiken. Hopelijk volgende keer meer deelnemers en warmer weer.

Overigens mag niet onvermeld blijven dat Ton K een nieuwe fiets op het oog heeft, een fiets uit één stuk rvs, beresterk en onverwoestbaar. Mogelijk zijn wij dit futuristisch wonder dit seizoen nog.

22 juni Jan Janssen Classic

Wijze mensen hoeven hun standpunten niet te bewijzen.

Zaterdag 22 juni 2013. Om 05.30 uur loopt de wekker af en gaan bikkels Ad van Deelen, Pieter Koedijk en Frank van Boxtel gezamenlijk op pad naar Wageningen voor deelname aan de Jan Janssen Classic. Ingeschreven voor de 150 kilometer, maar dat bleken er op het einde bijna 170 te zijn. Ad had ook een vriend van de Tour de Benelux meegenomen, die in Wageningen woont. Sjouke kon goed fietsen en goed klimmen. Meteen vanaf de start bij de Universiteit van Wageningen kwamen de vele heuvels op en af. Gezamenlijk hebben we ze allemaal bedwongen en zelfs op de Posbank ging dat met enige tussenruimte. De Italiaanse straat en de Wageningse berg kregen we allemaal klein. Na de rit van bijna zeven uur, met een gemiddelde ca. 25 km/u, een drietal stopplaatsen, een beetje zon en een beetje regen bereikten we zeer voldaan gezamenlijk de eindstreep. Volgend jaar nog maar eens. De gewonnen medaille hangt weer in de prijzenkast. Het mooie shirt doen we binnenkort weer eens aan. Houdoe.. Frank.

16 juni Moergestel

Leer te wensen dat alles precies zo moet gaan als het gaat.

De zon was al vroeg uit de veren. De wind had de wekker nog eerder gezet. Met acht man vertrokken we voor de 85 km. Ad C reed binnen 15 km lek. De wisseling van de binnenband verliep niet vlekkeloos. Wanneer zijn de workshops voor het wisselen van een band? De rit voerde ons door bossen, langs kunstmatig beregende akkers, langs een riviertje en langs mooie boerderijen en een huis van vermaak. Bij een ecologisch gebouwde woning rechts af. Ton kwam volledig aan zijn trekken, volop vogelgeluiden. Voor de route zat deze dag alles mee; een kermis, een strandvolleybaltoernooi, een braderie en nog een strandvolleybaltoernooi. Niet vergeten mag worden dat de natuur mooi was. De prunella modularis was goed vertegenwoordigd. Dancing queens zijn zelfs waargenomen. Ja, deze rit was zeer de moeite waard.

15 juni Limburgs Groen

Veel kennis leert je nog geen begrip.

Na een weekje ronselen, zouden er uiteindelijk maar 4 renners naar Limburg gaan voor de rit Limburgs Groen. Jan de R., Erik K., Hans L. en ondergetekende.

Twee renners reden samen de anderen zouden we bij Camping Schoonbron, Schin op Geul, ontmoeten. Camping Schoonbron, het vertrekpunt van Limburgs Groen. Maar eerst op het terras een overheerlijke (en vol met energie) limburgse vlaai met koffie of thee. De 4 renners lieten het heerlijk smaken. Dus gereed voor de start, eerst en stukje vlak! tot aan de Camerig. Een mooi klimmetje om er in te komen. Via het Belgische Gemmenich naar het Drie Landen Punt, het was rustig op de top bij de uitkijktoren. Even rondkijken bij de toren en daarna door via Vijlen naar de Gulpenerberg, pittig ding. Volgende obstakel was de Kruisberg(Wahlwiller). Via Eys de Eyserbosweg op, met op de top in 't bos ca 18% en aan de andere kant weer naar beneden, via Eys, naar Simpelveld. Waar we wederom bij hetzelfde terras onze koffie hebben gebruikt. En net als twee jaar geleden moesten we onder de parasol schuilen voor de regen. Na de pauze op naar de Huls, een scherprechter, zeker binnen 5 minuten na de pauze. Door naar de Fromberg en via Ransdaal naar Klimmen. Een ommetje via Hulsberg, reden we Valkenburg binnen, waar ons de Cauberg wacht. Alle vier vol gas naar boven om alle toeristen te laten zien dat we niet onder doen voor de profs. Bovenop de Cauberg besluiten we om rustig aan terug naar de camping te rijden, maar wel even de Keutenberg op. Via Sibbergrubbe naar Schin op Geul en net voordat we de camping zien rechtsaf voor de afsluiter, de Keutenberg. Even terugschakelen in de bijna haakse bocht om de 21% aan te kunnen. Iedereen tot boven en terug via de Dode man (gevaarlijke afdaling) en Wijlre (lekkere biertjes maken ze hier), en nu wel, naar de camping. Eerst een heerlijke douche. Lekker op het terras nog wat genuttigd en nagepraat over de heuveltjes. Iedereen ging voldaan naar huis. Jan in 't Groen.

09 juni Rome, omgezet naar Hedel

Niet alles is te organiseren.

Het was fris deze ochtend. De helft in korte broek en korte mouw, de anderen met beenstukken en lange mouw. Wind tegen richting Hedel. Mighty May, met een hele tros in haar wiel, haalde ons in Raamsdonksveer in. De zon had geen zin uit bed te komen. Het bleef grijs met hier en daar een pluk blauwgrijs. In de weilanden rond Drongelen liepen twee ooievaars parmantig in het rond. De rode kleppersnavel stak scherp af tegen het kwetsbare groen van het weiland die afgelopen week de eerste snee had prijsgegeven. De brug over het Heusdens kanaal blijft een onding.

De hoofdstraat van Hedel is voorzien vaste bevestigingspunten in het wegdek voor de jaarlijkse paardenmarkt. De maas over, langs het spuikanaal en over de sluis. Links de woonwijk die een architectuurprijs gewonnen heeft. Het terras van het veerhuis in Bokhoven had wat weg van een

windtunnel. Ad v D trakteerde ons op mooie fietspaden bovenop de dijk. Een mooi zicht op de rustig naar de zee kabbelende Maas aan de ene kant en aan de andere kant een waar palet van vele kleuren groen waarin te zien was dat de blokken grasland op verschillende dagen gemaaid waren. In Heusden het pad langs de verdedigingswerken. Na Waalwijk richting Overdiepse polder. De weg wordt alsmaar slechter. Erik rijdt de binnenband aan flarden. Richting Oosterhout wordt een transparant debat gevoerd over het wezen van toerrijden. De standpunten worden verkondigd. Of een polderoplossing in het verschiet ligt is de vraag. De aan te houden snelheid is en blijft een teer punt. Dankzij het debat was de versnippering bij het binnenrijden de Heilige Driehoek beperkt.

05 juni Tijdritcompetitie Blanco

Helaas kun je niet wonen in "als".

De wind raasde parallel aan de A27 van Raamsdonksveer naar Oosterhout. Het beloofde een zware tijdrit te worden. Frank en Wilco vormden het perfect op elkaar ingespeelde team van de tijdwaarneming. Een primeur voor de woensdagavond, rijden in de korte broek was aangenaam. Mario Martens was superieur. Zijn tijd, ruim onder de 30 minuten, deed de tijd van Carlo van vorig jaar verbleken. Zeker onder deze omstandigheden. Jaja, Carlo niet op je lauweren gaan rusten. Mario zag er zelfs nog relatief fris uit na zijn 18 km. Ad W deed precies wat van hem verwacht werd. Jan de R ontpopte zich als de man waar rekening mee gehouden moet worden in de toekomst. Klaas reed ouderwets. Nick kan hard rijden, alleen iets minder in een tijdrit. Jan de J had speciaal een rust-ochtend ingelast om te vlammen. Twan reed massief door de wind. Ad C wist nu ook wat het is om met de tijd de strijd aan te gaan. Piet R was de hekkensluiter, het verschil met Mario bedroeg bijna 6 volle minuten.

02 juni Vennentocht (i.p.v. De Beer van Rijckevorsel)

De weg is wijzer dan de wegwijzer.

Dion Loonen is 30 mei overleden. Een aantal heeft vorige eeuw nog met Dion in clubverband gefietst, een aantal heeft alleen deze eeuw met hem in clubverband gefietst. Ik herinner Dion als een gedreven fietser die schijnbaar zonder moeite het grote mes draaide. Zijn fiets was altijd tot in de puntjes verzorgd. Op geaccidenteerd terrein kwam hij volledig tot zijn recht.

Vandaag een vertrek met 12 leden en een gastrijder. De zon deed ons uitgeleide. De zon zou ons niet meer verlaten deze tocht. Een vreemde gewaarwording na al die tochten onder een grijze deken. Onderweg naar de vennen werd sinds jaren het beroemde en voor sommigen beruchte bos van Wallers weer eens aangedaan. Na De Moer werd het tempo opgeschroefd. Met wind tegen is het zeer moeilijk een gatje te dichten. Jan vd K en Piet R dwarrelden van de groep af. Toch mooi bijna 80 kilometer de groep kunnen volgen, er zit vooruitgang in. Tandje minder vervolgd en wij onze weg. De rood-zwart-witte brigade verdween langzaam aan de horizon. In Oosteind werden wij nog bijna door een 4WD auto, die waarvan de bestuurder als een bezetene zijn erf afreed, geschept. Onze geagiteerde houding deed hem besluiten luid toeterend rakelings langs ons te scheuren en het stuur enigszins naar rechts te gooien zodat wij danig gesneden werden. Ik wenste hem de hoogste boom toe. Vlak voor het viaduct over de A27 werden wij ingehaald door Bert. De groep was om Oosteind gereden.

26 mei Duin en Maas

Hoe meer je eenvoud waardeert, hoe diepzinniger je begrip wordt.

Droog, grijs en wind. Waarschijnlijk ingrediënten om eens heerlijk te blijven liggen. Vier man aan het vertrek. Cor F. zag het aan en besloot naar het Kleine Verzetje te gaan, daar zou de groep groter zijn. Het resterende drietal nam het besluit de tocht om te gooien. Het werd richting Moerdijk, eerst wind tegen. Werd Bjarne R. de man van waarde 60 genoemd. Jan vd K mogen we de man van 160 slagen noemen, dat is de hartslag die voor hem optimaal is op de fiets. Op de velden was te zien dat de sluizen de afgelopen week open hebben gestaan. De maisplantjes hadden moeite de kopjes boven water te houden. Hopelijk hebben de zwemdiploma's A en B. Elders stond een reiger midden op een akker te loeren op een smakelijk hapje. Ineens de snavel in een flits omlaag en weer omhoog met in de bek een spartelend groen lichaampje dat in een soepele beweging naar binnen werd gewerkt. Op de Koekoekweg werden we ingehaald door twee toerrijders uit Breda. Eén zat zo scheef als een hoepel op zijn fiets. Hoe was het mogelijk dat hij kon fietsen? Richting de Ruilverkavelingsweg schoot zijn maat naast de weg, mogelijk week hij iets te uitbundig uit voor een tegemoetkomende groep met volgwagen. Bij het weer terug op de weg sturen raakte hij een lid van de andere groep, een duikeling was het gevolg. Voor hem was verder fietsen niet meer mogelijk, het belang van een helm was weer eens duidelijk. De volgwagen van de groep bood uitkomst. De ongelukkige, behoorlijk misselijke

toerrijder werd naar Het Roer Om in Lage Zwaluwe gebracht, daar zou hij opgehaald worden door het thuisfront. Ik begin een hekel te krijgen aan de Koekoekweg en de Ruilverkavelingsweg.

25 mei Koos Moerenhout Classic

Drie deelnemers. Droog en wind. Wat is er nog meer van te zeggen?

20 mei Hedel Engelen

Wanneer mensen banken beroven gaan ze naar de gevangenis, wanneer banken mensen beroven krijgen de bankiers een bonus.

Ik verlang terug naar Erwin Krol. Toen klopte het nog een beetje. Zelfs buienradar liet ons deze morgen in de steek. Geen regen te zien! Motregen vliegt onder de radar. Waren Lance en kornuiten te beschouwen als motregen? In totaal vijf leden aan de warande. Deze motregen was van een fijne soort en door fijne regen en dito wordt je het hardst bedonderd. Eensgezind besloten we om de tocht de tocht te laten. 9 Juni doen we nog een poging. We zullen dan Rome letterlijk links laten liggen. Trouwens, waarom naar Rome gaan? De nieuwe Paus is oude wijn in nieuwe zakken. Na tien uren werd het droog.

19 mei La Trappe.

De ervaring van iets brengt niet noodzakelijk begrip ervan mee. Voor zover bekend is hier niemand aanwezig geweest.

12 mei Fietsdag Oosterhout

De best bewaakte gevangenissen bouwen we voor onszelf.

Moederdag. Vijf leden droegen hun steentje bij aan deze goed georganiseerde, waarvoor Frank de pluimen krijgt, tocht. Vanaf Heusden wind op kop was best zwaar.

12 mei Vennentocht

Van een appelboom vallen geen peren.

Vier leden aan het vertrek. Boven ons was een strijd gaande tussen blauwe en donkere, vochtige luchten. Polderen. De Vennentocht werd omgezet in een rondje Grote Slingerdreef. Geen splitsing van de groep. Unanimitéit alom. Ons Markje R kan hier een voorbeeld aan nemen.

Tim en Ton L waren geïnformeerd dat wij langs de manege in de Rijen zouden komen. Helaas van hen geen spoor, dan maar meteen de overweg over en richting het vliegveld. Onderweg slechts een paar spatjes regen gehad. Hans L gaf zijn geheim prijs. Een bruine en een witte boterham geven hem de ultieme kracht om als een diesel zijn ros te berijden. Om 10:30 uur waren wij thuis. Lichte spijt niet de volledige rit gereden te hebben. Het weer viel alles mee, alleen een stevige wind.

05 mei De heilige Eik

Het modderigste water wordt helder als het tot stilstand gekomen is.

Als Piet R en Ton K op de woensdagavond kunnen volgen kan iedereen op de woensdagavond volgen. Laat je gezicht eens zien op de woensdagavond, het is de moeite waard.

Vlag in top. Zon aan de hemel. Frisse, kille lucht. Voorbode voor een schitterende dag.

Met 15 man vertrokken we voor de jaarlijkse bedevaart. Ton K testte zijn reactiesnelheid bij een lantaarnpaal richting De Linberg. De test pakte gelukkig positief uit. De loofbomen lieten ons genieten van frisgroene jonge blaadjes. De vogelaars konden hun hart ophalen. De lucht was zwanger van vogelgeluiden. De klinkerpad bij wijlen Café De Vriendschap deed ons niet. Het fietspad tussen Goirle en Hilvarenbeek was deels opgebroken. Twan keerde om, NAC eiste zijn tijd op. Vanaf Biest Houtakker langs het rimpelloze Wilhelminakanaal richting Haghorst en Oirschot. Dan naar de Noordkant van het kanaal. De gezichten kregen al vrome trekjes. De Heilige Eik werd bereikt.

Wederom een behoorlijke drukte. Binnen één kilometer na De Heilige Eik reed Rien lek. Andere band erin, oppompen en verder. De binnenband was toch niet volgens het juiste werkprogramma vervangen. De band zocht zijn weg naar buiten. De voorzitter heeft het eigenhandig opgelost. 66 pompplagen en Rien kon zijn weg vervolgen. Na Oisterwijk een mooi alternatief waarbij Udenhout aan de rechterkant bleef. De Hoolstraat, een leuke kasseistrook met een klinkergootje ernaast.

Vanaf Loon op Zand de beproefde weg naar huis. Er komen steeds meer liefhebbers van de natuur in de meest ruime zin van het woord. In de Fazantenweg werd nog een steltloper gespot. In de Heijkant was een optocht van oude trekkers. Vorige week zagen Ary en Piet R nog een optocht van oude mercedessen. Wat zullen wij volgende zien? Compact reden wij via de Hoogstraat Oosterhout binnen.

28 april Willemstad.

Ook de langste fietstocht begint met de eerste pedaalslag.

Wat heeft onze secretaris met Fuentes in Madrid besproken? Hij rijdt wel heel erg sterk.

De temperatuur lag ver onder het langjarig gemiddelde. Toch nog drie leden in de korte broek.

Van die drie was er één die de gehele tocht niet warm is geworden. Hopelijk is hij 's-middags in De kuip wel warm geworden van het vertoonde. Ton K. was wandelen. Verwarring over de afstand. Ik had maximaal 90 in gedachten. Later bleek dat ik het voorstel nog op het prikbord had hangen.

Fred en Erik oppikken in Terheijden. Via Langeweg richting Zevenbergen. De fietsbrug over de Mark.

De Bloemendaalse zeedijk ligt er nog net zo slecht bij als een paar weken geleden. Bij Hunter

Douglas reed, de inmiddels van een griepje bijna herstelde, Twan lek. De achterband was er een van een weerbarstig haast onhandelbaar type. Uiteindelijk gaf de band zich gewonnen. Een lusje door het nog dommelende Fijnaart was nodig omdat mijn harde schijf haperde. De Appelaarsdijk werd toch gevonden. Via Oudemolen en Helwijk naar Willemstad. De Belgische binnenschippers lagen nog op hun post, de Volkeraksluizen kunnen ieder moment weer geblokkeerd worden. Ary en ik besloten niet aan te leggen in het centrum, de anderen gingen voor een warme kop thee of koffie met mogelijk een

appelpunt. Dit keer kwamen wij niet Jan van G. tegen, nee wij kwamen Robert vd B. tegen. Eendrachtig samenwerkend kwamen wij rond klokslag 12 thuis. Zij die de verpozing opzochten in

Willemstad hebben vermoedelijk uit de verboden pot gesnoept. Klaas en Fred legden op de terugweg de zweep erover. Met hun machtige, krachtige turbodijen en dito kuiten kregen de anderen een lesje in stevig doorfietsen dat menigeen 's-middags deed besluiten rustig op de bank te blijven zitten. De secretaris had serieus last van jetlegs! Voor zover bekend was frank de enige die rondom breda gereden heeft. Die tocht heeft zelfs de krant gehaald met twee aanrijdingen tussen fietsers en auto's.

21 april De IJzeren Man.

Het leven is te kort om slechte wijn te drinken.

Vijf graden boven nul. Het winterjack doet nog steeds dienst. De voorgestelde, iets aangepaste route, werd door iedereen omarmd. Eerst de voorband wat extra lucht geven. Het leuke band record van Twan werd niet gebroken. Vandaag zou er veel water te zien zijn tijdens de tocht. Aeolus had zijn gezellen tot rust gemaand. Het water in het Wilhelminakanaal lag er gladjes bij.

Een leuk gezicht. Bovenbenen als uit de kluiten gewassen drijfstanden met daaronder ballonkuiten die bij iedere pedaalslag opbollen. Naast hem ranke klimsprietjes die bij iedere pedaalomwenteling dreigen te bezwijken onder de uitgeoefende kracht. De groep is gevarieerd.

In de buitenwijk van Tilburg ziet Ton K een zwarte splitstaart tjiftjaf met gerasterde zwarte pootjes. Hij is volledig in extase. Onderweg deelt hij zijn vogelkennis met ons. Verder langs het kanaal richting De Koningshoeve. Bij het uitrijden van Oisterwijk een knullige valpartij. Een aantal fietsers uit Vught geeft ons op een rotonde geen voorrang. Ad C is het slachtoffer. Bloed uit de mond, een zwaar gekneusde hand, een verwrongen remgreep en een slag in het achterwiel is op het eerste gezicht de schade.

In Haaren was de weg serieus opgebroken. Deels over planken werd de route vervolgd. Veel gekleurde tjiftjafs langs de boorden van De IJzeren Man. In loon op Zand nog een omleiding.

De Provinciale Weg in Oosteind werd gemeden. Tegen kwart voor twaalf waren wij thuis. Bijna 80 kilometer rijker.

20 april Lek en Lingeroute.

Alleen dode vissen gaan met de stroom mee.

Een forse tros WTCO'ers aangevuld met gastrenners van Het Gouden Wiel trotseerden dit keer Boreas en Euros. Aeolus had de twee anderen binnen gehouden en het was nu beurt aan deze gezellen om buiten te spelen. Theo hield het voor de eerste serieuze waterpassage al voor gezien.

De anderen kregen onderweg veel wandelaars in het vizier. Het bekende rustpunt De Notenboom zat tjokvol met wandelaars. Terug wind in de rug.

17 april Tijdritcompetitie Blanco

Met de stroom mee bereik je nooit de bron.

Aeolus heeft al lange tijd moeite de winden in de grot opgesloten te houden. Vandaag heeft hij Notos en Zephyrus buiten de grot gelaten. Beiden leefden zich naar hartenlust uit, liefst in een gecombineerde aanval. Het zou een zware tijdrit worden. Twaalf dapperen gingen de strijd aan met de twee samenspanners. Wij kregen een lesje tijdrijden van de gastrenners en gastrenster. Mario Martens, alias Super Mario, scheurde met ruim 37 km per uur over het parcours. May van der Salm, alias Mighty May, had minder dan een seconde achterstand en Wim van Beek, specialist arbeidsrecht, kwam daar weer 4 seconden achter. Mario en Wim verbaasden mij niet. May heeft een enorme ontwikkeling doorgemaakt sinds dat ik haar bezig zag op de flanken van de Mont Ventoux in 2010.

Daar reed ze al sterk, nu rijdt ze echt beresterk. Haar turbodijen doen niet onder voor die van Jan raas

in zijn toptijd. Hoe deden de WTCO'ers het? Zij reden een goede tijdrif. Opvallend daarbij was de progressie van Twan. Zijn droogfietsen in de winter werpt zijn vruchten af. Op naar de tijdrif van 05-06-2013.

14 april Rijvers proloog

Als je niets wilt bereiken, wordt alles een succes.

De eerste zomerse dag van het jaar. Wat een feest. Een grijs begin en in de middag zon.

Kees had een rit naar Dintelsas uitgezet. Er woei (na de nivellering van de sterke werkwoorden wordt veelal waaide gebruikt) een straffe wind uit zuidwestelijke richting. Twan had de primeur van dit seizoen. Binnen 15 meter na het vertrek reed hij lek. Een pad op het fietspad probeerde vergeefs over de varkensruggen te komen. Mogelijk is de pad deze middag al zo plat als een dubbeltje. Er werd nog volop nagepraat over de rit van vorige zondag. Samen uit samen thuis was even vergeten. Afgelopen dinsdag hadden de 60+'ers een zeer zware dag beleefd. Theo was toen volledig uitgewoond thuisgekomen. Kees leidde ons over de West Brabantse polderwegen, modder in dit seizoen gegarandeerd. De kluiten vlogen (over een paar jaar zal hier vliegend staan als de nivellering van de sterke werkwoorden heeft doorgezet) dan ook regelmatig om de oren. In de Schuivenoordseweg besloot Jan vd K de voor hem gunstigste weg naar huis te nemen. Theo nam dat besluit bij het Markkanaal. Ik nam dat besluit bij de fabriek van Hunter Douglas. Fred vergezelde mij naar huis. De Goudbloemsdijk is deze winter ontzettend in verval geraakt. Het asfalt heeft veel weg van een gatenkaas. Richting de Huizersdijk ontwaarden wij een bruine kiekendief in het zwerf, hij of zij landde in het weiland om een forse tak op te nemen. Daarna verdween de majestueuze vogel richting de rietkraag, alwaar zeer waarschijnlijk een nest gebouwd werd. De bruine kiekendief is te herkennen aan de lange staart. Na Zevenbergen via de Achterdijk naar Zevenbergschen Hoek. Een Fordson Dexta was op weg naar de Old Timer Show in Terheijden. In Terheijden waren de benen helemaal op. Fred ging naar huis, hij had zijn werk voor mij meer dan voortreffelijk gedaan, waarvoor hartelijke dank. Het laatste stukje op het tandvlees moest lukken. Thuis heel rustig gedaan, na een dik kwartier was ik in staat de trap op te gaan. Zeker weten dat er meer waren deze dag die uitgewoond thuis zijn gekomen. De wind en het tempo moest op een of andere manier stevig huishouden in de groep. Mocht dat niet het geval zijn dan zijn het allemaalklasbakken. Roman Kreuziger wint de Amstel Gold Race. Ajax wint van PSV.

07-april Rucphense heide

Earth provides enough for every man's need, but not for every man's greed. Een citaat van een van de meest charismatische personen die ooit op deze aardkloot heft rondgelopen. En wij maar klagen over de crisis die wij deels zelf tussen de oren hebben gecreëerd.

De ochtend begon was in nevelen gehuld. De temperatuur lag nog onder nul. De mist bevroor op de brillenglazen, het zicht werd daardoor nog minder. Na Bavel kwam de verlossende zon. Met de wind in de rug ging het in een gezwind tempo richting Diana. De poorten waren hermetisch gesloten. Bij het mariakapelletje links af. Een fietspad, nog een fietspad nadat eerst passage nr 34 genomen was.

Wat draaien door het open landschap van Brabant en dan op naar Schijf nadat eerst Achtmaal aangedaan was. In Schijf een beraad. Piet R, Robert van D, Ad C en Cuno besluiten de kortste weg naar huis te nemen. De knie van Piet R had opgehouden met zeuren, het zeurende gevoel was overgegaan in stekende en snijdende pijn. De anderen gaan met Piet van G richting de heide. Piet R en Cuno deden nog een paar jasjes uit tijdens de thuisreis. Ad C en Robert van D waren overduidelijk in goeden doen. Om 11:45 uur waren zij thuis.

De heiderijders hadden onderweg te maken met het terugverlangen van Rien naar de oerdegelijke tubes. Eerst bijpompen van een binnenband, later de andere band vervangen en de eerste weer bijpompen. Erik werd nog naar huis gebracht. Uiteindelijk kwamen zij op ruim 90 kilometer. De klok naderde 13:00 uur bij hun thuiskomst. 's-Middags stond de Fabian show op het programma. Hij maakte zijn faam wederom waar. Alhoewel die Belg bleef lang in de strijd.

Mogelijk dat ik voor Rijver's proloog ervoor kies om met een paar leden op een iets rustiger tempo dezelfde afstand te rijden. Dertig per uur is nu nog te hoog gegrepen, 28 per uur gaat me beter af. We zullen het van week tot week bekijken.

01 april Zondereigen

Fabian Cancellara had gisteren op een weergaloze wijze Vlaanderens Mooiste op zijn palmares bijgeschreven. De Belgische verslaggevers waren enthousiast. Mart S had zijn reserves en kwam niet verder dan dat over zeven jaar de definitieve winnaar pas bekend zal zijn. Mogelijk had Mart S de vorige avond azijn in plaats van wijn gedronken.

Na een koude nacht volgde een koude ochtend. Veertien man aan het vertrek. Vandaag gaat het naar Zondereigen. Als drie losse woorden krijg je "Zonder ei gen". Een ei zonder het gen van een ei. Een ei zonder een discrete eenheid van erfelijk materiaal waarmee de erfelijke eigenschappen aan het nageslacht doorgegeven worden. Wat voor een ei zal dat toch zijn?

Iedereen was goed ingepakt. Het begin was identiek aan de rit van 17 maart. De velden lagen er koud en verlaten bij. De maisstoppels waren nog alom vertegenwoordigd. Sommige velden waren al onder handen genomen. De cambiumlaag van de loofbomen smeekte om de opgang van de levenbrengende sapstromen. De zon zal de bast met warmere stralen moeten strelen om het proces op gang te brengen. Bas ging vanaf Chaam huiswaarts. Na de kerk van Zondereigen links af, toch staat er stiekem behoorlijk wat wind. Jan blijft op kop. Om beurten komt er een vermetelee naast hem rijden. Leon G nam op een gegeven moment het leeuwendeel van het rijden naast Jan op zich. Hij rijdt dit jaar ontzettend soepel met een krachtige uitstraling. Wordt hij dit jaar de man van de tijdritten? Als hij zo blijft rijden is het de vraag wie hem zal gaan overtreffen? Op het Bels lijntje werd Jan nog getroffen door een serieuze bloedneus. Mooi op tijd bereikten wij als groep Oosterhout.

24 maart Lage Zwaluwe (Twan)

Een harde snijvende oostenwind bleek het peleton aardig uitgedund te hebben. Slechts Rob Brakkée en ik waren er, naast gastrijder Rob die vorige week ook al meereed. Ik begin het winterjack van WTC (helaas) steeds meer te waarderen.

Ik ben aangesloten bij Het Gouden Wiel die haar rondjes toerden op de Warande. Na een uurtje was ik weer thuis. Criterium rijden heeft niet mijn voorkeur maar door de bescherming van de bomen is het toch wat aangener dan door de open polder te rijden. Volgende week beter? Piet Paulusma heeft helaas nog geen goede weersvoorspellingen in het vooruitzicht. Met Pasen nog steeds 's nachts vorst en dat is geen 1 April-grap. Het lachten vergaat je. Hopelijk tot volgende week met beter fietsweer en een grotere bezetting.

17 maart Erik's tocht één

Elf man, geen Erik. De secretaris nam het voortouw. Het werd richting Chaam, Ulicoten, Meerle en dan met de wind in de rug naar huis. Rob Bo, zijn fiets inmiddels voorzien van andere, sneller te verwisselen, banden, sloot aan. Een grijs wolkendek. De zon deed pogingen er doorheen te komen. Vanaf Chaam nam ik de kortste weg naar huis. Er is een significant verschil tussen hetgeen de geest wil en hetgeen de benen kunnen. Op de splitsing van de Lijndonk en de Broekweg (achter het vliegveld) nodigden een robuuste picknick tafel en een even robuuste bank mij uit om even te verpozen in het schrale voorjaarszonnetje. Jammer dat zo'n mooi plekje door menselijk toedoen verloedert. Zwerfvuil alom. Rond 10:45 was ik thuis. Weer terug bij af. Letterlijk en figuurlijk.

10 maart Ontbijttocht

Zeven dapperen trotseerden de uithaal van Koning Winter. Twintig realisten(?) vervoegden zich rond 10:45 uur bij Paul voor het ontbijt. Paul en zijn vrouw hadden wederom goed hun best gedaan. Een gebakken eitje, de dooier niet doorgeprikt, op een bedje van meegebakken spek. Broodjes, krentenbollen, croissants, vele soorten vleeswaar, gerookte zalm, tomaten in een dressing, zoetwaren. Hij die met een leeg gevoel naar huis ging had zichzelf fors tekort gedaan. Of is een enorme pikker.

3 maart Tweede poging Piet v G

Na het solo-optreden van Twan vorige zondag stonden er nu 15 leden en twee Gouden Wielers bij de Warande. Even bijpraten. Voormalig opkomstklassementwinnaar Piet R is nog ziek. Cor heeft zijn sleutelbeen gebroken bij een MTB-ritje. Ton S heeft met pijn in het hart afscheid genomen van onze club. Sommigen van ons hebben meer dan 20 jaar met hem gefietst. Ton doet het rustiger aan met een toerclub uit Oosteind die rijdt met verschillende tempos en afstanden. We zullen hem ongetwijfeld nog wel eens tegenkomen.

Robert vd B was na lange afwezigheid ook van de partij. Hij gaat dit jaar voor het opkomstklassement! De rit, een rondje Sleeuwijk werd verreden bij een bewolkte hemel. Het was fris, maar er stond weinig wind.

Na Hank zagen we dat de kerk van Nieuwendijk nog goed bezocht wordt. Heel anders dan bij ons in Oosterhout, maar wat wil je als zelfs de paus het bijltje er bij neer gooit.

De rit van ruim 50 km verliep zoals het hoort. Het tempo lag zo vroeg in het seizoen en na zo een

lange winterpauze nog niet zo hoog. Bij Perenboom was er een lichte afscheiding: de verslaggever is met Ad W en Robert V in een lange cooling down naar huis gereden. Volgende week weer de ontbijttocht die eindigt bij Het Kloosterke in Den Hout.

24 februari Eerste poging Twan vd H

Verrast door een sneeuwdeken is de opkomst niet zo hoog deze ochtend. Ik blijf de enige (gek). Na ampel beraad wordt en masse toch maar besloten om van start te gaan voor de eerste rit van het jaar. Bij de stoplichten van de Warandelaan blijkt ritleider Ton Kops in de volgwagen plaats te hebben genomen. Zwaaiend komt hij langs met een big smile. De rest van de rit heb ik hem overigens niet gezien maar gelukkig heb ik hem ook niet nodig gehad.

Via Dorst-Bavel-Breda-Terheijden-Teteringen kom ik na een dik uur en 35 km onder de wielen thuis aan. De ritleider had namelijk zonder enige tegensputtering van de aanwezige besloten om de rit in te korten. De voeten ijs- en ijskoud maar voor de rest geen problemen gehad; ook niet op de weg. Teletekst gaf aan dat de profkoers Kuurne-Brussel-Kuurne is afgelast. Gelukkig was ons WTC-peloton die ochtend niet zo groot en zijn de belangen wat minder zwaar dan voor onze beroepscollega's waardoor dit onze (toer)club bespaard is gebleven. Volgende week, nieuwe ronde, nieuwe kansen. Jij komt dan toch ook?

Naschrift: toen de redactie ivm de betrouwbaarheid van het opkomstklassement aan Twan vroeg of er behalve Ton Kops nog meer getuigen waren van zijn huzarenstukje kregen we het volgende antwoord:

Je kunt het natuurlijk ook nog navragen bij mijn vrouw.

Lijden of leiden; ik weet na gisteren niet wat de beste benaming is.

De kou viel overigens mee. Ik was a la Haussler bij het Nieuwsblad zaterdag mijn handschoenen vergeten en reed dus enkel met racehandschoentjes. Het ergste waren echter mijn voeten. Na een warm bad en even onder de wol ging het weer.

Een 'leuk' experiment maar niet voor herhaling vatbaar.